

בעצמים, וגם ממצאים לשונות חדשות וצורות מלאכותיות בשימושו לשונן, מהווות מקור משותף לאלהם ולפטיסוכנברוזות גם יחד. האנאליזה של מלאכת החלום טעם בחלום מסוגת במיוחד לגלות את הישגיה של מלאכת החלום בדרך המיזוג. אל יסיק הקורא ממיוט הדוגמאות שבחратי בהן, כי חומר זה הוא תופעה נדירה או שאינו בא להסתכלות אלא במלטים יוצאים מן הכלל. ייפוכו של דבר, הוא תופעה שכיחה ביותר. אולם מאחר ופשר-החלום תלוי בטיפול פסיכר אנאלאטי, הרי התוצאה היא שرك דוגמאות מעטות מגיעות להסתכלות ולדינן, וכי בריגל אין האנאליזות של מקרים כללה פתוחות להבנה אלא לבקיאות בפאטולוגיה של הנברוזות. ד"ר פון קראפינסקא (Inter. Zeitsch. f. Psychoanal. II 1904) מודיע על חלום מסוג זה שהכטיל צורה מלולית נתולת טעם, "cn cda'i להזכיר את המקרים שבהם מופיעה בחלום מלאה, שכשלעצמה אינה גטולה ממשמעות. אך נתרטלה ממשמעותה הנקונה, ומאחדת מספר משמעויות אחרות שביחס אליהן היא מלאה כלו "חרת שחר". חזה, למשל, מקרה של ילד בן עשר שחלם על "קאנגוריה", כפי שנזכר ע"י טאוסק קאנגוריה משמעה כאן הניתנתה של האשאה ו"קאנגר" פירשו להטיל מים.

כל מקום שמופיעים בחלום דיבורים אשר בתור שאלתם נבדלים במפורש מרעיוונות, שם קיים כלל לא יוצא מן הכלל. כי הדיבור בחלום מוצאו מדבר שונכר בחומר החלום. נוסחת הדיבור נתקיים לא שינוי או שהוא מボטא בהתקך כל, לעיתים קרובות מהובך הדיבור בחלום מזיכרות של דיבורים שונים; הנוסח נשאר כמות שהוא, אך ממשמעותו משתנית במידת האפשרות למשמעות מרובות או למשמעות השונה מקורה. לא לעיתים נדירות משמש הדיבור בחלום רמזיה למאורע שבו נשמע הדיבור.*

* לפני זמן מה מצאתי יוצא אחד מן הכלל הזה. היה זה במקהה של אדם צער וגוע ברעיוונות טולדגיים. אך נותר שלט בתפקידו האינטלקטורי אליהם המפותחים ביותר. הדיבורים שהופיעו בחלומו מוצאים לא היק מדיבורים ששמעם או שהוא גוף השמייע. הם הכללו את הנוסח הבלתי מסולף של רעיוונו הטודגיים, אשר בהקץ לא הגיעו אל תודעהו אלא בשינוי צורתו.

מלאכת התיתק

תוך אך איסוף דוגמאות למיוזג בתחלום נתגלה לנו יהס-ענינים אחר לא פחות השוב בערכנו, יכולנו לראות, כי היטודות המתבלטים כחלקים העיקריים בתוכן החלומו, אינם מלאים בשום פנים אותו תפקיד ברעיוונות החלומו. ובהתאם לכך אפשר להוכיח, כי גם היפוכו של משפט זה נכון: כל שמהווה בהבריות את העיקר ברעיוונות החלומו, איינו חייב להיות מיזוג כל עיקרי. מרכזו של החלום הוא כאמור במעגל אחר, נקודת המרכז בתוכנו היא אחרת מאשר ברעיוונות החלומו. וכך, למשל, נקודת המרכז בתחלום על המונוגרפיה הבוטאנית ['] היא בודאי היסוד "בוטאני"; ואילו ברעיוונות החלום העניין הוא בסיבוכים ובהסבירים המתעוררים בין עמידים עקב התיחסות המקצועית ונוסף לכך — בהשמה שאני רגיל להביא קרבענות גדולים מדי לתהיבבי. היסוד "בוטאני" אין לו מקום כלל ברגע שברעיוונות החלומו, אם איינו קשר אליו באופן רופף ע"י אנטיתזה — העובדה שבוטאניקה לא תפסה מעולם מקום בתלמידים האהובים עליו. את נקודת המרכז בתחלום ה-Sappho, שחלהם הפציגו של עלי [ע'] מופטים הティפוס למלחה והירידה למטה היotta למלחה ולמטה. ברם, עניינו של החלום הוא הסכנות האורבות לחיטים מינניים עם בני-אדם נחותי דרגה. יוצא, איפוא, שرك יסוד אחד שברעיוונות החלום מצא את דרכו אל תוכן החלומו, אם כי התפשט בהיקפו שלא כיאות, והוא הדין בחלום על היפישות סיון [ע'] אשר הנושא שלו הוא היחסים של הסכסואליות אל האקורדיות; אמן, גורם האכזריות הופיעשוב בתוכן החלום, אבל — בקשר אחר ובלתי כל זכר לסקסואליות, ככלומר, הוא נוטק קשר העניינים ועל-ידי כך לבש צורה של מהו זו. ושוב בחלום על הדוד [ע' 129] נראה חזק הבלונדי המהווה את הנקודת המרכזית, כנטול שום קשר לפי ממשמעותו למשאלות-הגולדות שהכרנו כגרעין ברעיוונות החלום. תלומות כאלה עושים בצדק גמור רושם של התיתק. בנגוד גמור לדוגמאות אלו מוכיחה החלום על הוארקה לאירמה, כי ממש תהליכי של יצירת החלום מסוגליםasis היסודות הבודדים לשומר יפה על המקום שהם מופטים

בריעונות החלום. יחס חדש זה בין רעיונות החלום לתוכן החלום. ייחס בלתי קבוע בהחלט לפי משמעותיו, עשוי לכתהילה לעורר את השותומותונת. שעה שאנו מוצאים במחווה פסיכי של החיים הנורמאליים, כי מזג אחד הוצאה מתוך אחרים מרובים וקנה לו דרגת גבואה של בהירות בתודעה, אנו רגילים לראות תוצאה זו ככהחה לנכ' שŁמוצג המכريع הזה נודע ערך פסיכי מרובה במוחך (דרגה מסוימת של עניין). והנה אנו מגלים, כי ערכיות זו של היסודות הבסיסיים בריעונות החלום אינה נשמרת או אינה באח בחשבון בתהיליך של יצירת- החלום. והרי אין כל ספק בדבר, לאיזה יסוד מהיסודות שבריעוניות החלום נודע הערך הפיסיכי הגבוה ביותר; תבוננתנו מעמידה אותנו על כך מניה וביתה. במהלך יצירת החלום אפשר שיבגנו ביסודות עיקריים אלה המודגשים באינטנס חזק כאילו היו פחותי ערך, ובמקומם מופיעים בחולם יסודות אחרים בריעונינו החלום היו ללא כל ספק פחותי ערך. לכתהילה עשוה הדבר רושם כאילו לא זכתה העוצמה הפיסיכית*. המתיחדת לריעונות הבסיסיים לשום תשומת לב בשעת הבחירה בינויהם בשבייל החלום, וכאיilo הערך הייחידי הבא בחשבון הוא הריבוי והגדול או הקטן בקביעים שלהם. אפשר היה להגיח כאיilo מופיע בחולם לא מה שshow בראוניות החלום, אלא מה שמרבה להתרחש בהם. אבל הנהתו כו אין בה לשיער בהרבה להבנתה של יצירת החלום. שכן מלכתחילה נראה ברור, כי שני הגורמים של דטרמינאציה כפולה ומופעלת ושל הערך העצמי מונרכחים לפועל במשמעות אחת בעת הבחירה לחלום. אותם מערכי הלב החשובים ביותר בריעונות החלום יהיו בוודאי אותם החזורים בהם לעיתים היפותיות יותר, שכן מהם, כמו מנקודות מרכז, מפיצים רעיונות- החלום השונים. אַפְּעִיל-פִּיכָּן יכול החלום לסלק את היסודות האל. שכשעלצם הם גדושי עצמה וגם נתמכים מכמה כיוונים, ולבחרו בשבייל תכנו יסודות אחרים שאין להם אלא השניה מתכונות אלג.

כדי לישב קשיי זה נשתמש ברושם אחר שקיבלת[בפרשנה הקודמת] בבדיקהנו את גודש הקביעים של תוכן החלום. יתרכן שכמתה

* יש כמובן להפלות בין עצמה פסיכית או ערך או דרגת האינטנס של רעיון לבין עצמה חושנית, עצמת הדמות המוצגת.

מהקוראים של בדיקה זו כבר הגיעו בעצם למסקנה, כי גודש הקביעיםリストות שבחלום אינו תגלית החובה ביתר, משום שהוא מובן מלאיג הרים בעת עיריכת האנאליזה אנו פותחים ביסודות החלום ורושמים את כל הניצנוצים המתקשרים אליום; אין תימה, איפוא, שהחומר הרעינוות שמתפרק בדרך זו אנו נתקלים באותם היסודות בתדריות מיהודה. אין פירכה זו מתפרק על דעתך; אבל בעצם אביע במלים משחו המצלצל מתוךה: בין הרעינוות שאנאליזה מעלת לאור נמצאים רבים העומדים הרחק מגערין- החלום והניראים כמובע לעים מלאכותיים לשם תכילת מיהודה. קל לנחש את תכליתם. דווקא הם מהווים קשר, לעיתים קרובות קשר דחוק ומלאכתי, בין תוכן החלום לרעינוות החלום; ואילו היו מבערים יסודות אלה מתוך האנאליזה, הייתה התוצאה לעתים קרובות, כי מחלקי התוכן של החלום היה ניטל לא בלבד גודש הקביעים אלא ניתלה איפלו קביעה (דטרמינאציה) מספקת כל עיקר ע"י רעיונות החלום. וכך אנו באים לידי מסקנה, כי הדטרמינאציה ההפוכה והמכופלת הגוזרת על מה שיוכנס למוח החלום, אינה תמיד גורם ראשוני ביצירת החלום. אלא לעיתים קרובות היא פרי שני במעלה של כוח פסיכי שעודנו בلتאי מוכר לנו. אַפְּעִיל-פִּיכָּן בדיון הוא שנודע לה ערך בבחירה היסודות השונים הרואים להיכנס לתוכן החלום, שהרי אנו יכולים לאות כי להקמתה דרושה הוצאה מרובה של אומץ, אשר بلا סיווג אין היא מופיעה כתוצאה מוחר הומר החלום.

מתפרק, איפוא, על הדעת ההנחה, כי במלאכת החלום פועל כוח פסיכי שמצד אחד הוא פושט מהיסודות שהם בעלי ערך פסיכי מרובה את עצמתם, ומצד שני הוא יוצר בדרך של גודש קביעם. מיסודות בעלי ערך פסיכי ירוד ערכיים חדשים, שאחרר כך הם מגיעים אל תוכן החלום. משנעשה הדבר באורה זה, התראשו בתהיליך של יצירה החלום העבריה והיתק של העוצמות הפסיכיות שליסודות השווים, וה頓אה מכך היא הבדל הנוטה בין תוכן החלום לרעיוןם החלום. התהיליך שאנו מניחים כאן הוא בעצם החלק העיקרי במלאכת החלום; יאה לו השם התקן החלום. התקן החלום ומזוגו החלום הם שני המנגנים, שלפעילותם בעיקר רשאים אנו ליחסם את עיצוב הצורה של החלום.

הבעיה אשר לפועלות הגומליין של הגורמים האלה — התייחסת המיזוג וגודש הקבאים — ביצירת החלום, והבעיה מיהו הגורם השליט ומיהו הגורם פחות הערך — כל זה נשיר לבדיקה של אחר כך [ראה כרך ב, פרק ו]. לע"ע אנו יכולים להציג על תנאי שני אשר היסודות המגיעים לחולם חיבים למלאו: עליהם להתייחס מהצנוזורה שhot להtnegot. מכאן ואילך נביא בחשיבותם[P. 285] בשעת פשר חלומות את הтик החלום כעובדת שאין לפkapk בתה.

יכלנו לקבוע, כי בתפקיד של הפיכת הרעיון הכתובים לתוכן-החלום הגנלה פועלם שני גורמים: מיזוג החלום והתיק החלום. משאנו ממשיכים בבדיקתנו אנו נפגשים בלבדם בעוד שני קבועים נוספים שימושיים לא כל ספק על בחירת החומר המגיע לחלום.

אבל קודם הייתה רוזה — אפילו בסיכון להיראות-כאליו אנו נעצרים בדרכנו — להעיף מבט ראשון על התהליכים הפועלים בשעת הביצוע של פתרת החלום. אין אני מתעלם לכך, שהדריך הקלה ביתר להבהיר התהליכים אלה ולהגן על מהימנותם מפני דברי ביקורת היה בשבילי, לקחת חלום אחד לדוגמה, לפתח את פניו (כפי שעשית בפרק השני בחולמי על ההורה לאידומה), לבנס את רעיון חלום שחשפט, ולשתור את התהליך אשר יצר את החלום — לשונו אחרת, להשלים את האנאליזה ע"י סיניגזיות החלום. לאמינו של דבר

"זהו בודאי תפקיד לא קל; אעפ"י כן, במעט משותם לב מצד בעל החלום היה הדבר עולה בידי תמיד ללא ספק. — אתה שואל, מדוע לרוב איןכם מצלחים בכך? מסתבר神州 מסתתר בחולומותך, שהוא לא צנוע במשמעות מזווד או עילאי, סודיות מסויימת במוחותך, שקשה לשערת. וזה הטעם מדוע לעתים כמה קרובות ניראים חלומותיך נטולישחר, לפחותים אפילו בדברי הbabai, אבל במשמעות העמוקה ביותר אין הדבר כך כל-יעיר; יתר על כן, אין הדבר יכול להיות כך, שכן לעולם זהו אותו בז'אנר, בין הא בהליך בין הוא חולם".

[התנאי הראשון הוא שמן הוו שם היו גושי קבועים.]

סבירוני שלא קשה גם להכיר את הכוח הפסיכי הבא לידי גילוי בתופעות של הтик החלום. פרי התיתק הוא כי תוכן החלום שוב לא נראה דומה לעיקרם של רעיונות החלום, שכן החלום מගשים אלא סילוף של משלמת החלום בלבד-ודע. בראם, סילוק-החלום כבר מוכן לנו; אנו זקפנו אותו על חשבון הצנוזורה המקימית את ורשות הפסיכית האחת בחיזי הרעיון לעומת האחרת. הтик-החלום הוא אחד הכלים העיקריים לשם השגת סילוק זה. [הפתגם החוקי העתיק: מי שזכה ע"י הפעולה הוא שעשה אותה.] אנו רשאים להניח, כי הтик-החלום בא לעולם בהשפעת אותה הצנוזורה, היינו, הצנוזורה של ההגנה האנדופסיקית.*

* הויאל ונימן לומר שucker התיאוריה שלו על החלום מושתתת על הטענה, כי סילוק החלום הוא מעשה הצנוזורה, מכניס אובי כאן את החלק האחרון של הסיפור "בחולם כבהקץ", מתוך דמיונות של ריאלייטן [מורגם בחלקו לעברית ע"י דוריוון] ליליאנס, שבו אני מצא את הקו העיקרי של מורתן.

על אדם בעל מכונה מזוירה לא לחלום לעולם דבריהבל" — מתח נפלאה זו שלך להלום כאילו היה יושב עיר, יסודה במיזות התרומות שלך, בטוב לך, בצד המפעם בר, באחบทך לאמת; זהה הבתירות המוסרית המסבירה לי הכל באשר לך".

"אולם משאני מיטיב להההר בעניין", החoir השני, "מולן אני כמו עט להאמין, כי כל האנשים נוצרו כמוני, ושאף אחד אינו חולם למלוד דרייל הבל. חלום שנזכירים בו בבהירות כו שאפשר לחזור ולספר, שאינו איפוא חלום-קדחת, הוא לעולם ברישמעות. וכן הנמנע שתאה אהרת! כי דברים מסוימים זה את זה איןם מוסוגים לטלטלך למשחו שלם. העובדה שזמנן וחלל משתבשיםanganロムוטה לעתים קרובות, אינה מקפתה ולא כולמת את המוכן האמתי של החלום, שכן לשניהם לא נודע מן הסתם שום ערד לגבי מוכנו העיריגי הרי לעתים קרובות אנו עושים אותו דבר גם בהקץ; תן דעתך על האגדה, על תזרות-הדרמן הנוצעות המרבות, המלאות ממשמעות. שرك אדם נטול-ביבנה מסוגל לומר עלייהן: אלה הם דברי הבל! שכן אין הם בגדר האפשרות". זו-זו סצנה אגדית דרומה בז'אנר שלם ע"י ג'ון, "אילו היו יודעים תמיד לפתר נכונה את החלומות, כפי שאתה עשית בשלוי?" הפטיר הדיד.